

BESZÉLGETÉS OSZKÓ PÉTER PÉNZÜGYMINISZTERREL

Költségvetésről félidőben

Még éppen idejében. Ha még további két-három hónapot csúszik a találkozónk, lehet, okafogyottá is válik. No nem a téma miatt, egy pénzügyminiszterrel mindig érdemes interjút készíteni, hanem mert év végével, ha minden a tervek szerint alakul, Oszkó Péter, a Magyar Köztársaság pénzügyminisztere már nem lesz budakeszi lakos, s Budapest II. kerülete pedig már kiesik a Budántúl Magazin látóteréből.

A lényeg, hogy összejött a beszélgetés. S tekintve, hogy találkozásunkkor alig pár nappal voltunk az után, hogy a hagyomány szerint a miniszter a vízbivalybőr táskával, benne a jövő évi büdzsé tervezetével, a József nádor térről átsétált a Kossuth térre, mi mással is indíthattuk a beszélgetést, mint az ország pénzügyeivel, ezen belül is az önkormányzatokéval. Ugyanis a költségvetési tervezet egyik legnagyobb visszhangot kiváltott tétele, hogy 2010-ben 120 milliárd forinttal kevesebbet kapnának a központi keretből a helyhatóságok. Azt mondják, egy ekkora mértékű megszorítás teljesen ellehetetlenítené az önkormányzati szférát. Oszkó Péter egyetért-e ezzel?

– Természetesen tisztában vagyunk azal – válaszolja a 36 éves korára Kossuth Lajos székébe került szakember –, hogy az önkormányzatoknak nehéz évük lesz a következő, akár csak az egész országnak. Tudom azt is, hogy az önkormányzatok jó része krónikusan alulfinanszírozott, vagyis kevesebb bevétele van annál, mint amennyire a feladatai ellátásához szüksége lenne. Ugyanakkor ki kell mondani azt is, hogy összességben az önkormányzatokra nem keveset költ az állam, és hogy bizony a rendszerben még bőven vannak tartalékok. Mint oly sok ágazatra Magyarországon, az önkormányzati rendszerre is érvényes az, hogy egyszerre van jelen a szükség és a pazarlás. Hadd mondjam el azt is, hogy nemcsak az önkormányzatok költhetnek majd kevesebbet 2010-ben, mint eddig, a teljes jövő évi költségvetés kiadási oldala 400 milliárddal lesz kevesebb, mint az idén. Ez nemcsak az önkormányzatokra, de szinte mindenkire, a családokat is beleértve, terheket ró. De visszatérve az önkormányzatokra, beszéljünk arról is, miből is tevődik össze ez a bizonyos 120 milliárd.

– Valóban, miből?

– 35 milliárd egy automatizmus eredménye, hiszen ne feledjük, hogy 5 százalékkal csökken a TB-járulék, kisebb lesz az egészségügyi hozzájárulás mértéke, és sajnos, de tovább csökken a tanulók száma

az iskolákban. Márpedig az önkormányzatok foglalkoztatják ma Magyarországon a legtöbb embert, és tartják fenn a legtöbb oktatási intézményt.

– Jó, de még mindig ott van 85 milliárd.

– Folyatom: 50 milliárdot a megyei beruházások leállításán tudunk megspórolni.

– És akkor mi lesz az uniós pályázatokból tervezett fejlesztésekkel?

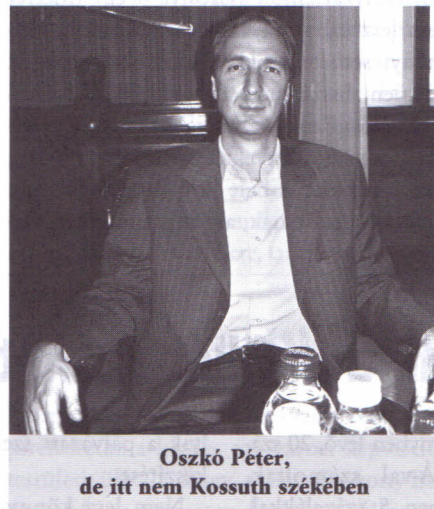
– Azok önrésze megvan a fedezet, nincs általános beruházási stop, csak a százszázalékosan hazai beruházásokat tartjuk vissza, illetve halasztjuk el.

– És akkor, ha jól számolok, még mindig marad 35 milliárd forint, azt honnan veszik el?

– A normatívák csökkentésével érzük el ezt a megtakarítást.

– De hiszen a normatívák eddig sem fedezték a feladatokat, például az oktatás, tényleges költségeit? Az önkormányzatok joggal mondják, hogy egyre több feladatot kell ellátniuk, egyre kevesebb pénzből.

– Itt vannak azok a bizonyos tartalékok, amiket jobb gazdálkodással felszínre lehet hozni.

Oszkó Péter,
de itt nem Kossuth székében

– Tudna mondani példát?

– Hogyne. Például azzal, hogy az iparűzési adó beszédését január elseje után az APEH fogja végezni, csökken az önkormányzati adóhatóságok munkája. De számos esetben mutathatók ki párhuzamossá-

gok az önkormányzati, a megyei és az állami intézmények között. Itt nagyon sok megtakarítási lehetőség van még. Anélkül, hogy az alapfeladatok elláthatósága sérülne. Szóval én nem tartok attól, hogy az önkormányzatok gazdálkodása jövőre összeomlana.

– A jövő évi büdzsé másik, nagy vitát kiváltó tétele a vagyonadó. Nyilván tudja, hogy mint a vagyonadó atyja, nem fogják imába foglalni a nevét a magyar adófizetők.

– A magyar adórendszer egyik fő hiányossága, hogy elsősorban a jövedelmeket és a fogyasztást adóztatja, a vagyont nem, holott minden fejlett adórendszerben ez így van. Az ellenállást, ami e téren tapasztalható, egyszerű civilizációs defektusnak tartom.

– Nem politikai cselről, politikai csalimadáról van itt szó? Arra gondolok, hogy a mai ellenzék az első perctől fogva bejelentette, hogy kormányra kerülése esetén úgyszólván azonnal visszavonja a vagyonadót. Önök ennek tudatában mégis keresztülvitték a parlamentben. Netán azért, hogy a majdani, önöket követő kormánynak adjanak némi mozgásteret, visszavonulási ösvényt? Egy-két rendelkezést majd visszavonnak, de az önök adómódosításainak többsége, ami fontosabb és nagyobb tételt képez, megmarad?

– Engem biztosan nem ilyen megfontolások, hanem a saját szakmai lelkiismeretem vezetett.

– Ön váratlanul lett pénzügyminiszter, egy évre vállalta. Vannak-e politikai ambíciói az után, hogy lejár a mandátuma?

– Korábban nem vágytam politikai pályára, engem is váratlanul ért ez a lehetőség, de nem bántam meg. Nagyon sokat tanultam nemcsak szakmailag, hanem például a konfliktuskezelés terén. És természetesen rengeteg hasznos információt is szerezhettem. Az hiszem, mind a személyiségem, mind a tudásom épült az itteni tapasztalatok nyomán. Ha lejár a mandátumom, nem a politikában kívánom folytatni, szerintem jó, ha az ember egzisztenciálisan nem köteleződik el a politika iránt, így ugyanis jobban tudja művelni akkor, ha megint adódik egy lehetőség. Végül is még csak 36 éves vagyok, nem jelenhetem azt ki, amit egy politikus különben sem tanácsos, hogy kimondjon, hogy tudniillik: soha.

– Meddig marad a családjával még Budakeszin? Tudjuk, épül az új otthona.

– Szeretném még az idén befejezni az építkezést és valamikor év végén beköltözni. Ezzel együtt nem felejttem el sem én, sem a családom az a nyolc évet, amit budakesziékként töltöttünk el itt, és amit ezalatt kaptunk ettől a várostól. *eXabo Tibor*